

Een waar woord over de uitnodiging van Imam Muḥammad b. ‘Abd al-Wahhāb

Door: Shaykh ‘Abd ar-Raḥmān b. Nāṣir al-Barrāk

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle

Alle lof is aan Allah, die Muḥammad ﷺ gezonden heeft terwijl de mensheid in de extreme onwetendheid en de dwaling van al-Jāhiliyya verkeerde. Er was niets overgebleven van het licht van profetschap behalve bij een aantal van de Lieden van het Boek. De volgende uitspraak van de Profeet ﷺ duidt daarop:

Voorwaar, Allah keek naar de mensen op de aarde en verafschuwde hen, zowel de Arabieren als de niet-Arabieren, behalve een groep overgebleven lieden van het Boek.¹

Dus Allah schonk de mensheid de zending van Muḥammad ﷺ. Hij ﷺ zei:

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾ ﴾

Gezegend is Degene Die de Furqān heeft neergezonden naar Zijn Dienaar, opdat hij een waarschuwer voor de werelden zal zijn. [Sūra al-Furqān (25): 1]

En Hij zei:

﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾ ﴾

Hij is Degene Die bij de ongeletterden een Boodschapper uit hun midden zond, die hun Zijn Verzen voordroeg, en die hen reinigde, en die hun het Boek en de Wijsheid onderwees, terwijl zij daarvoor in duidelijke dwaling verkeerden. [Sūra al-Jumu‘a (62): 2]

¹ Overgeleverd door Muslim in zijn Ṣaḥīḥ (nr. 2865).

De gelovigen die zijn oproep accepteerden waren verheugd met zijn zending. Zij geloofden in hem en in datgene waarmee hij gekomen was. Daarom heeft Allah hen deze gunst geschonken:

﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ ۖ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾﴾

Voorzeker, Allah gaf een grote gunst aan de gelovigen, toen Hij tot hen een Boodschapper uit hun midden stuurde. Hij draagt hun Zijn Verzen voor. En hij reinigt hen (de gelovigen) en hij onderwijst hun het Boek (de Qur’ān) en de Wijsheid, terwijl zij daarvoor zeker in duidelijke dwaling verkeerden. [Sūra Āl ‘Imrān (3): 164]

Dus Allah ﷻ haalde met de uitnodiging van Muḥammad ﷺ degene van onder Zijn dienaren vanuit de duisternissen naar het licht, zoals Hij ﷻ zei:

﴿كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿١﴾﴾

Dit is een Boek dat Wij aan jou (O Muḥammad) neergezonden hebben, opdat jij de mensen uit de duisternissen naar het licht zult voeren, met verlof van hun Heer, naar het Pad van de Almachtige, de Geprezene. [Sūra Ibrāhīm (14): 1]

Dus de Profeet ﷺ bracht de Boodschap en vervulde de verantwoordelijkheid. Hij legde de Tawḥīd van Allah uit en vernietigde de sporen van Shirk. Allah heeft Zijn Religie doen zegevieren over alle religies, zoals Hij zei:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۗ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٢﴾﴾

Hij is het Die Zijn Boodschapper heeft gezonden met de leiding en de ware religie, om deze te doen zegevieren over alle religies, ook al hebben de afgodenaanbidders er een afkeer van. [Sūra at-Tawba (9): 33]

Na hem ondernamen zijn metgezellen zijn uitnodiging. Zij veroverden de landen met het zwaard en de speer, en zij veroverden de harten met de argumentatie en de verduidelijking omtrent de Sunna en de Qur’ān. De Profeet ﷺ heeft te kennen gegeven dat deze religie zal beginnen als iets vreemds en zal terugkeren als iets vreemds zoals het is begonnen, zoals in de authentieke overlevering:

*De Islam is als iets vreemds begonnen en het zal terugkeren als iets vreemds, zoals het is begonnen. Tuba is voor de vreemdelingen.*²

Men vroeg: ‘En wie zijn de vreemdelingen, o Boodschapper van Allah?’

Hij antwoordde: *Degenen die vroom zijn wanneer de mensen verdorven zijn.*³

Er is vermeld in de overlevering:

*Voorwaar, Allah zal aan het begin van elke honderd jaar iemand sturen die de religie van deze gemeenschap doet herleven.*⁴

En de Profeet ﷺ heeft te kennen gegeven dat er altijd een groep van zijn gemeenschap duidelijk de waarheid zal aanhangen, wie hen in de steek laat en wie hen tegengaat zal hen niet schaden, totdat het bevel van Allah komt.⁵

De oorlogen van afvalligheid

Het heeft zich reeds voltrokken zoals hij te kennen heeft gegeven. Ondanks hetgeen waarmee de Islam en de moslims zijn beproefd aan snode plannen van de vijanden, waaronder de joden, de christenen, de afgodenaanbidders en de hypocrieten, is de Islam staande gebleven en behouden met de bescherming van Allah, en door middel van de dragers die Hij daarvoor heeft gezonden, zoals in de bekende overlevering:

*Deze kennis zal elke eeuw worden gedragen door de betrouwbare personen, zij ontdoen het van de bewering van de babbelaars, de valse interpretatie van de onwetenden en de verdraaiing van de overdrijvers.*⁶

Dit wordt onder andere bevestigd door het feit dat toen de afvalligheid plaatsvond onder de Arabieren door het overlijden van de Profeet ﷺ, Allah de rechtgeleide Kalief Abū Bakr aṣ-Ṣiddīq ؓ en de metgezellen met hem zond. Zij bestreden de afvalligen totdat degenen terugkeerden voor wie Allah geluk wilde, en degenen vernietigd werden voor wie Allah ongeluk had bepaald. De

² Overgeleverd door Muslim in zijn *Ṣaḥīḥ* (nr. 145).

³ Overgeleverd door al-Haythamī in *Majma‘ az-zawā‘id* (nr. 12229).

⁴ Overgeleverd door Abū Dāwūd in zijn *Sunan* (nr. 4291) van de overlevering van Abū Hurayra ؓ.

⁵ Zie: *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī* (nr. 1037, 3641, 7460) en *Ṣaḥīḥ Muslim* (nr. 1920, 7311, 7460) en op vele andere plaatsen in soortgelijke bewoordingen.

⁶ Overgeleverd door al-Haythamī in *Majma‘ az-zawā‘id* (nr. 605 en 606). Zie ook: Ibn Waḍḍāḥ, *Al-Bida‘ wa-n-nabī ‘anbā* (Cairo 1411 AH) blz. 9.

kwestie van de Islam vestigde zich en de moslimlegers rukten op om de landen te veroveren in het oosten, het westen, het noorden en het zuiden.

De Khawārij en de Rāfiḍa

En toen de Khawārij⁷ en de Rāfiḍa⁸ (Saba’iyya)⁹ verschenen in de tijd van de leider der gelovigen ‘Alī b. Abī Ṭālib ﷺ, bevocht hij de Khawārij samen met de metgezellen. Hij doodde de Saba’iyya. Door middel van hem onderdrukte Allah deze twee sekten. Daarmee bracht Allah een versterking van de Islam tot stand en een onderdrukking van de valsheid en de aanhangers van valsheid.

Imam Aḥmad en de inquisitie

En toen de innovatie van de Jahmiyya¹⁰ verscheen, zond Allah geleerden en rechtvaardige leiders die het bestreden. Het hoofd van de Jahmiyya, al-Jahm b. Ṣafwān, werd gedood. En toen de uitnodiging naar de uitspraak dat de Qur’ān geschapen zou zijn verscheen in de tijd van (de Abbasidische) Kalief al-Ma’mūn¹¹, verwierpen de geleerden dat. Zij weerlegden de misvattingen van de innoveerders en zij bleven geduldig met de beproeving. Daarin excelleerde Imam Aḥmad. Hij werd omwille daarvan ernstig beproefd, maar hij was geduldig. Allah heeft hem laten zegevieren over zijn tegenstanders. Hij kwam daardoor bekend te staan in de moslimgemeenschap als ‘de Imam van Ahl as-Sunna’.

⁷ Al-Khawārij: Een sekte die in opstand is gekomen om ‘Alī b. Abī Ṭālib ﷺ te bestrijden vanwege de arbitragekwestie. Hun leer bevat het distantieren van ‘Uthmān en ‘Alī, het in opstand komen tegen de leider wanneer hij de Sunna tegengaat en het ongelovig verklaren van degene die een grote zonde begaat. Volgens hen zal de zondaar voor eeuwig in het Vuur blijven. Er zijn vele verschillende subsekten. Zie: Muḥammad b. Ṣāliḥ al-‘Uthaymīn, *Sharḥ Lum‘at al-i‘tiqād* (Riyad 1995) 162.

⁸ Ar-Rāfiḍa (ar-Rawāfiḍ): Een sekte die overdrijft in de Familie van de Profeet ﷺ. Zij verklaren degenen buiten hen van de Metgezellen tot ongelovigen of zondaren. Onder hen bevinden zich verschillende (sub)sekten, waarvan sommigen beweren dat ‘Alī ﷺ een god is. Zie: Ibidem, 161.

⁹ As-Saba’iyya: De volgelingen van ‘Abd Allāh b. Saba’ (Ibn as-Sawdā’), een jood die de Islam veinsde in de tijd van de Leider der Gelovigen ‘Alī b. Abī Ṭālib ﷺ. Zijn doel daarmee was om de religie van de moslims (de Islam) te corrumperen. Hij overdreef in ‘Alī ﷺ en beweerde zelfs dat ‘Alī ﷺ een god was. Zie: ‘Abd al-Qāhir al-Baghdādī, *Al-Farq bayna al-firaq* (Cairo 1409 AH) blz. 205-206; Al-Maqrīzī, *Al-Mawā‘iz wa-l-i‘tibār fi dhikr al-khiṭaṭ wa-l-āthār* (Londen 1424 AH) blz. 423-424.

¹⁰ Al-Jahmiyya: Een sekte die wordt toegeschreven aan al-Jahm b. Ṣafwān (o. 128). Zij ontkennen de eigenschappen van Allah, geloven in fatalisme en hangen de stelling aan dat al-Īmān slechts de bevestiging van het hart is. Zie: Muḥammad b. Ṣāliḥ al-‘Uthaymīn, *Sharḥ Lum‘at al-i‘tiqād* (Riyad 1995) 162.

¹¹ ‘Abd Allāh al-Ma’mūn: Abū al-‘Abbās ‘Abd Allāh b. Hārūn ar-Rashīd, bekend onder zijn regeernaam ‘al-Ma’mūn’ (170-218 AH / 786-833). De Abbasidische kalief die regeerde van 198 AH (813) tot aan zijn dood in 218 AH (833). Hij volgde zijn broer al-Amīn op. Zie: As-Suyūṭī, *Tārīkh al-Khulafā’* (Beiroet 1434) 485.

Ibn Taymiyya

Nadat de eeuwen waren verstreken en veel van de sporen van de Sunna waren verdwenen, zond Allah Shaykh al-Islām Ibn Taymiyya. Hij liet de Sunna herleven en maakte het bekend door middel van de wettelijke en de rationele bewijzen. Hij logenstrafte de misvattingen van de innoveerders en weerlegde vele dwalende groepen, waaronder de christenen, de filosofen, de Rāfiḍa en de Mutakallimīn¹². Hij heeft geweldige schrijfwerken daarover geschreven, die een informatiebron zijn voor de uitnodiging naar het herstellen van de Islamitische religie.

Muḥammad b. ‘Abd al-Wahhāb en de hervormingsbeweging in de landen van Najd

En in de twaalfde eeuw na de Profetische Emigratie in de landen van Najd, de regio van al-Yamāma verscheen Shaykh Muḥammad b. ‘Abd al-Wahhāb, de Imam en hervormer. Hij werd geboren in het jaar 1115 AH (1703) in de plaats al-‘Uyayna in het land van al-Yamāma. Hij groeide daar op en memoriseerde de Qur’ān. Hij leerde de beginselen van de Islamwetenschappen bij zijn vader. Hij studeerde bij enkele geleerden in zijn regio. Daarna had hij een bepaalde vastbeslotenheid. Hij reisde naar al-Ḥijāz, Mekka en Medina, en ontmoette enkele Shuyūkh. Hij reisde ook naar Irak en profiteerde van de geleerden die hij ontmoette in Basra en in andere plaatsen. Allah had hem inzicht geschonken waardoor hij beseftte dat vele moslims ver verwijderd waren van de ware Islam. Het was zelfs zo dat velen van hen duidelijke Shirk beleden en bijgeloof accepteerden. Hun onwetendheid over de ware Islam was groot. Hij had een buitengewone vastbeslotenheid: hij zag het als een verplichting voor hem om niet stil te blijven over deze realiteit, zoals velen stil waren gebleven, uit onbekwaamheid of nalatigheid. Toen hij terugkeerde naar zijn geboorteplaats begon hij daar de uitnodiging. Vele studenten van kennis volgden hem daarin. Hij begon met het bestrijden van Shirk en bijgeloof in zijn dorp al-‘Uyayna en omgeving. Vervolgens reisde hij naar de plaats ad-Dir‘iya en vond van de leider van ad-Dir‘iya Muḥammad b. Sa‘ūd acceptatie voor zijn

¹² Al-Mutakallimīn: beoefenaars van (‘Ilm) al-Kalām: Letterlijk: (de wetenschap van) het discours. Wordt ook wel vertaald als: scholastieke theologie. Ibn Khaldūn heeft het gedefinieerd als ‘de wetenschap die de argumentatie omvat betreffende de religieuze dogma’s met de rationele bewijsvoering.’ Zie: *Muqaddima Ibn Khaldūn* II (Damascus 2004) 205. Shaykh Muḥammad b. Ṣāliḥ al-‘Uthaymīn definieerde het als ‘dat wat de Mutakallimūn (scholastici, theologen) hebben geïnnoveerd in de fundamenteën van de Religie betreffende het bevestigen van de dogma’s volgens de methoden die zij zelf hebben bedacht.’ Zie: *Faḥḥ Rabb al-Bariyya* (Riyad 1412 AH) 95. De geleerden hebben uitvoerig gewaarschuwd voor ‘Ilm al-Kalām en diens aanhangers. Zo zei Imam ash-Shāfi‘ī: ‘Mijn oordeel over de aanhangers van al-Kalām is dat zij geslagen dienen te worden met een palmtak, op een kameel gezet dienen te worden en met hen dient te worden rondgegaan bij de clans en de stammen en er tegen hen geroepen dient te worden: “Dit is de vergelding voor degene die het Boek en de Sunna heeft gelaten en zich heeft gewijd aan al-Kalām.”’ Zie: Ibn Muflīḥ al-Maqdisī, *Al-Ādāb ash-Shar‘iyya* I (Beirut 1999) 221. En Imam Aḥmad zei: ‘Zit niet met Ahl al-Kalām, ook al verdedigen zij de Sunna.’ Zie: Ibn al-Jawzī, *Manāqib al-Imām Aḥmad* (Riyad 1409 AH) 210. En hij zei: ‘De geleerden van al-Kalām zijn ketter.’ Zie: Ibn al-Jawzī, *Talbīs Iblīs* (Riyad 2002) 489.

uitnodiging en ondersteuning. Dat was in de jaren vijftig van de twaalfde eeuw (rond 1150 AH, wat overeenkomt met het jaar 1738).

Zijn uitnodiging had succes en zijn medestanders namen toe. Zijn uitnodiging verspreidde zich in de regio van al-Yamāma, en het strekte zich uit naar de verschillende regio's van het (Arabische) schiereiland. Dat gebeurde door de verspreiding van de dragers van deze uitnodiging, zoals prinses, studenten van kennis, leken, en door de algemene en persoonlijke brieven die hij schreef naar de verschillende regio's. Najd had het geluk om deze uitnodiging te ontvangen voordat de andere gebieden het ontvingen. Allah zuiverde de regio van de verschijningsvormen van Shirk, bijgeloof, soefisme en dogmatische innovaties.

De sporen van deze uitnodiging strekten zich uit naar de grenzen van het Arabische schiereiland en de rest van de Islamitische landen. Er waren twee groepen mensen wat betreft deze uitnodiging:

- **De eerste groep:** Geleerden die de realiteit ervan kenden en wisten dat het een herleving was van de uitnodiging naar de Tawḥīd waar de boodschappers naar uitnodigden. Dat is het verwezenlijken van de betekenis van *Lā ilāha illā Allāh*, en het herstellen van de uitnodiging van de laatste der profeten, de profeet Muḥammad ﷺ, door het verduidelijken van de ware Tawḥīd en de ware Sunna, en het verwijderen van datgene wat in de hoofden was vastgelegd aan misvattingen, die vele mensen in onwetendheid brachten over de ware betekenis van de twee geloofsgetuigenissen (ash-Shahādātān), en wat de vereisten ervan zijn, waaronder het zuiveren van de religie voor Allah alleen, en het puur opvolgen van de Boodschapper ﷺ.
- **De tweede groep:** De tegenstanders. Zij bestreden deze uitnodiging met wat zij konden. Sommigen van hen werden daartoe aangezet door onwetendheid over de realiteit ervan, en anderen door jaloezie, fanatisme en blindelings volgen. Zij verkondigden beschuldigingen en leugens over (de volgelingen van) deze uitnodiging, zoals dat zij de Boodschapper ﷺ haten, en geen smeekbede voor hem verrichten. Dit is een simpele leugen. Het duidt op de dwaasheid en de schaamteloze onwetendheid van degene die deze leugens verkondigt.

De beschuldiging van het ongelovig verklaren van de moslims

Een van de ergste beschuldigingen waarvan de tegenstanders de Imam beschuldigden was dat hij de moslims ongelovig zou verklaren. Dit is een leugen die de Shaykh heeft ontkracht in zijn brieven en schrijfwerken. Hij zei:

‘Wij verklaren alleen degene ongelovig die ongelovig wordt verklaard door Allah en Zijn Boodschapper.’¹³

Eveneens spraken zijn nakomelingen en zijn oprechte leerlingen de Shaykh vrij van deze leugen. Zij verduidelikten de waarheid over zijn uitnodiging, dat het gebouwd was op het bevestigen van de Tawḥīd met haar categorieën, vooral Tawḥīd al-‘Ibāda. Dat is omdat het geschil tussen de boodschappers en hun vijanden van onder de afgodendienaren daarin zat. Het was eveneens het conflict en het geschil tussen de erfgenamen van de boodschappers en de erfgenamen van hun vijanden. Om deze reden werd de oorzaak voor het ontstaan van Shirk in de wereld verduidelijkt. De oorzaak daarvan was overdrijving in de vromen, zoals gebeurde met het volk van Nūḥ. Deze overdrijving leidde ertoe dat zij hen naast Allah gingen aanbidden. Zij zeiden – wat Allah over hen heeft vermeld –:

﴿ وَقَالُوا لَا تَدْرُنَّ ءَالِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴾ (٢٣)

En zij zeiden: ‘Verlaat jullie goden niet en verlaat Wadd niet, en niet Suwā‘, en niet Yaghūth en Ya‘ūq en Nasr.’ [Sūra Nūḥ (71): 23]

Het zijn namen van vrome mannen, zoals is vermeld door Ibn ‘Abbās رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا.

Daarnaast verduidelijkte de Shaykh en degene na hem van onder de Imams van de Uitnodiging dat hetgeen wat vele ‘moslims’ ten uitvoer brachten, zoals het bouwen van moskeeën en koepels op de graven van vromen of degenen die zij vroom achtten, vervolgens het verrichten van de rondgang eromheen, het verzoeken van hulp in nood aan degenen in de graven, en het zoeken van nabijheid op verschillende manieren, zoals het afleggen van eden, het offeren en het geven van aalmoezen, dat dit exact behoort tot de soort van de afgoderij van het volk van Nūḥ, en de afgoderij van de afgodenaanbidders onder de Arabieren.

De Shaykh verduidelijkte dat de afgoderij van deze (hedendaagse) afgodenaanbidders erger is dan de afgoderij van hun voorgangers, want de afgodenaanbidders in deze tijd plegen afgoderij in tijden van voorspoed en tijden van tegenspoed. De afgodenaanbidders die in de Qur’ān worden vermeld pleegden afgoderij in tijden van voorspoed en zuiverden de aanbidding in tijden van tegenspoed.

De Shaykh, de Imam van de uitnodiging, verduidelijkte – alsook degenen na hem – dat wat de gravenaanbidders doen, zoals het zoeken van redding in nood, van veraf en dichtbij, en het verzoeken van behoeften van hen, het reizen naar hun graven, dat het de essentie van grote Shirk

¹³ Dit heb ik niet terug kunnen vinden als een letterlijk citaat. Hij heeft op verschillende plaatsen iets soortgelijks gezegd. Voor meer informatie over de methodiek van Imam Muḥammad b. ‘Abd al-Wahhāb met betrekking tot de kwestie van Takfir, zie: <http://al-hikmah.nl/bestanden/documenten/artikelen/methodiek.takfir.najd.pdf>.

is. Het is strijdig en onverenigbaar met het fundament van de Tawḥīd waarmee Allah de boodschappers heeft gestuurd, van de eerste tot de laatste van hen, zoals Allah dat heeft verduidelijkt in Zijn Boek, zoals de Uitspraak van de Verhevene:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾﴾

En roep buiten Allah niet aan wat jou niet kan baten en niet kan schaden. Als jij dat deed, voorwaar, dan zou jij tot de onrechtplegers behoren. [Sūra Yūnus (10): 106]

En de Verhevene zei:

﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥٠﴾﴾

En wie is verder afgedwaald dan hij die naast Allah afgoden aanbidt die hem, tot en met de Dag van de Opstanding, niet kunnen verhoren? En zij zijn achteloos met hun aanbedding. [Sūra al-Aḥqāf (46): 5]

De gravenaanbidders zijn volgens de Shaykh ongelovigen en afgodenaanbidders, ook al beweren zij dat de overledenen in het graf bemiddelaars zijn tussen hen en Allah. Dat is exact wat de vroegere afgodenaanbidders beweerden, zoals de Verhevene zei:

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ﴿٣٩﴾﴾

En degenen die naast Hem beschermers nemen (zeggen): ‘Wij aanbidden hen slechts opdat zij ons zo dicht mogelijk tot Allah brengen.’ [Sūra az-Zumar (39): 3]

En de Verhevene zei:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُونَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْبِئُونَ ﴿١٨﴾﴾

﴿اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾﴾

En zij aanbidden naast Allah wat hen niet schaadt en hen niet baat, en zij zeggen: ‘Dezen zijn onze voorsprekers bij Allah.’ Zeg: ‘Willen jullie Allah inlichten over wat Hij niet kent in de hemelen en op de aarde?’ Heilig is Hij en Verheven boven de deelgenoten die zij aan Hem toekennen. [Sūra Yūnus (10): 18]

De Shaykh verklaarde deze afgodenaanbidders – van onder de Qubūriyyīn (gravenaanhangers) – dus tot ongelovigen. Hij verklaarde slechts degenen ongelovig die door Allah ongelovig zijn verklaard, zoals hij heeft vermeld in zijn weerlegging op degene die leugens over hem verzonnen, zoals eerder is vermeld. Ondanks dat is er op enkele plaatsen overgeleverd van de Shaykh dat hij de onwetende onder hen niet ongelovig verklaart totdat het bewijs aan hem geleverd wordt, en aan hem is verduidelijkt dat wat hij verricht Shirk is, strijdig en onverenigbaar met de getuigenis dat er geen aanbedene is met recht op aanbidding behalve Allah. Er kan hooguit gezegd worden dat de Shaykh deze gravenaanhangers, die hulp zoeken bij de doden en hen aanroepen naast Allah, in het algemeen ongelovig verklaart. Hij verklaart hen niet individueel ongelovig, totdat het bewijs aan hen geleverd wordt.

Dit is de methodiek van de Imams van Ahl as-Sunna met betrekking tot degenen die zij ongelovig verklaren van onder degenen die ongelovige uitspraken aanhangen. Dat wil zeggen dat zij hen in het algemeen ongelovig verklaren. Wat betreft het ongelovig verklaren van het individu, dat hangt af van de aanwezigheid van de voorwaarden van Takfir, en de afwezigheid van belemmeringen, zoals vastgelegd is in de boeken van de geloofsartikelen. Hiermee wordt duidelijk dat deze campagne die in deze dagen wordt gevoerd tegen de uitnodiging van de Shaykh afkomstig is van de erfgenamen van zijn tegenstanders van onder de aanhangers van innovaties en begeerten, zoals de Rāfiḍa en de Ṣūfiyya¹⁴, toen zij een uitweg vonden en de weg vrij werd gemaakt om hun intenties kenbaar te maken.

Dat is vanwege de zwakte van vele verdedigers van deze gezegende uitnodiging, en de capitulatie van sommigen die zich hebben aangesloten in de rijen van de tegenstanders, ook al is het enkel in een gedeelte van hun valsheid. De supporters van deze vijandige campagne tegen de Salafi uitnodiging zijn niet met iets nieuws gekomen. Integendeel, zij namen datgene wat zij hadden geërfd van hun voorgangers. Zij toonden het in hun schrijfwerken en artikelen, zoals vóór hen werd gedaan.

Ondanks de vele tegenstanders, en wat zij bezitten aan mogelijkheden, zal de uitnodiging van de Tawḥīd en de Sunna bewaard blijven met de bescherming van Allah. Het zal blijven bestaan met het blijven bestaan van de overwinnende groep. Wie hen in de steek laat en wie hen tegengaat zal hen niet schaden, totdat het Uur aanbreekt.

¹⁴ Aṣ-Ṣūfiyya: Er zijn verschillende meningen over de oorsprong van deze term. Sommigen zeggen dat de term is genomen van het Griekse woord ‘Sophia’, dat wijsheid betekent. Anderen zeggen dat het een toeschrijving is aan het dragen van wol, omdat het dragen van wol een teken was van ascese. De term was niet bekend in de tijd van de Metgezellen. Het was zelfs niet bekend in de tijd van de eerste drie generaties. Het werd pas daarna bekend. Shaykh al-Islām Ibn Taymiyya heeft vermeld dat aṣ-Ṣūfiyya voor het eerst verscheen vanuit Basra in Irak, waar men overdreef in ascese en aanbidding. Er zijn vele verschillende sekten die zichzelf toeschrijven aan aṣ-Ṣūfiyya. Enkele van hun kenmerken zijn: het geloof dat Allah zich in de schepping manifesteert (al-Ḥulūl), het geloof dat Allah één is met de schepping (Waḥdat al-wujūd), het heilig verklaren van hun Mashāyikh, en het dansen en zingen. Zie: Muḥammad b. Rabī‘ al-Madkhalī, *Ḥaḳīqatu-ṣ-Ṣūfiyya fī mizān al-Kitāb wa-s-Sunna* (Mekka 1404 AH).

﴿فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾

Wat het schuim betreft, het verdwijnt als iets nutteloos, en wat betreft hetgeen de mensen baat, dat blijft op aarde. Zo geeft Allah de gelijkenissen. [Sūra ar-Ra‘d (13): 17]

En Allah weet het beste. Moge Allah zegeningen en vrede schenken aan onze Profeet Muḥammad, zijn familie en al zijn metgezellen.¹⁵

Opgesteld op 11/10/1429 AH

Gedicteerd door:

‘Abd ar-Raḥmān b. Nāṣir al-Barrāk

www.al-hikmah.nl

info@al-hikmah.nl

¹⁵ **Bron:** De officiële website van de Shaykh. Zie: <https://sh-albarrak.com/article/943>. **Vertaling:** drs. ‘Īsā al-Hūlandī.